

ביקשתי שסעון להיטאר. שאלתיו לאן פניו מועדות. אמר לי כי אינו
יכל להשאר מקיד. אסור לו לדבר, וחוק שרות המדינה כגביל אותו עוד יותר.
אברהם לו שאינו רואה איש אחר להנחות משרד הבטחון.

שסעון מציע שיחמטר בעוד זמן, ישוב לסעק ויוכל להשתתף בבחירות.
בכנסת ימונה לסגן שר בטחון וימשיך בניהול העניינים, אבל יהיה חסשי
ככל חברי הכנסת. בינחיים הוא מציע כי מוניה יבוא במקומו ויעבוד יחד עם
דן ועם עוד חברים אחדים. משה לדבריו מדוכא. נמנע מדברי כבית ברל.
אינו יודע מה יהיה עליו. למי דברי משה כוכן יגאל להיכנס אף הוא. משה
רואה עצמו כמנהיג העהיד. לדעת משה הוא צריך להתכנות לע"ע שר חקלאות.
שסעון מבקר קשה את ספירו יודף אחרי פוסוליאציות וסמחד במקורם. כהלל
לעומתו את אטכול.

אברהם כי אזמין מחר את משה לשיחה.

4.5.58, יום א'

לא הלכתי הבוקר לישיבת הטמשלה, ושלחתי סכתב ברכה לגולדה ליום
הולדת הששים שלה שחל אחסול.

- באחת עטרה בא אצלי מכה. חזר מאמריקה, טקנדה, סצרים ומהריטל.
האספה ההמונית באמריקה שכונסה הסון רב לא הצליחה מעני רבוי הנאופים

(15 נואמער). האַמאָם במונטריאָל הייזט יוֹהַר מוצלח, חַדְרוּכָה ברימל

עוּשָׁה רושם כביר. מרביט לבקר בבייחן שלנו.

במרים נמגש משה עם פונטגומרי. הוזמן לאכול אתו צהריים ביחידות
ונחמיה שיהא רבת-ענין (נרשמה סטיונגמריה ע"י יעקב מיימון). משה מסר
לו על דעתו שיש במקום הליכוד הערבי של נאצר ליצור ליכוד מדיני כלכלי
של מרס, תרכיה, ישראל וחכס, ובונטגומרי הבטיח לדבר על כך לפתחה עם
מקליהן ובסוף הדבוע הזה עם אייזנהוייר. הוא נוסע לשבוע לקנדה ולארה"ב
וישנה שלוש ימים בבית הנשיא, ו"אייזנהוייר יהיה כוכרם לשפוע טח שבמיו".

דיברתי עם משה על עתידו, אמר שאחרי גמרו לימודיו יחזיק בנחל

ויטפל כחננוע המוטבים.

החלטתי לשלוח לאבן הסטיונגרמה של השיחה ולבקשו למוחח על ענינים

אלה עם בידל וגרונטר ולעסוד על הסטמר בסעח ביקורו של פונטגומרי

בוושינגטון.

- אה"צ בא אצלי אייב. מייזנברג. הדימוקרטיה בעליה, יחכן בי מיימינגטון

יהיה הנשיא הבא, לדבריו הוא יריד.